

ಲಹರಿ ಸಂವಾದ

ಸಂಪುಟ : ೧೭

ಸಂಚಿಕೆ : ೮

ಶಾಲಾಪಾಠನ ಶಕ ೧೯೩೯, ಶ್ರೀ ಹೇಮಲಂಛ ನಾಮ ಸಂವತ್ಸರ, ಕಾರ್ತಿಕ-ಮಾರ್ಗಶಿರ

ಪುಟ ೧: ತಿಂಗಳ ಸುದ್ದಿ

ಪುಟ ೨: ಸಂಪಾದಕೀಯ, ಸುದ್ದಿ

ಪುಟ ೩: ಅಂಕಣ ಪುಟ ೪: ಸುದ್ದಿ

ಅಸ್ಪಷ್ಟ ಆಸ್ತಿಯ ದಾನ ಅಸಿಂಧು

ದಾನಿ ದಾನ ಕೊಡಲಿಟ್ಟಿರುವ ಸ್ಥಿರ ಆಸ್ತಿಯ ವಿವರಗಳು ಅಸ್ಪಷ್ಟ ಆಗಿದ್ದರೆ ದಾನ ನಿಲ್ಲದು, ಅಂತಹ ದಾನ ತಿರಸ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅರ್ಹ ಎಂದಿದೆ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯ.

ಸ್ಥಿರ ಆಸ್ತಿಯ ದಾನ (gift) ಆಸ್ತಿಯ ಹಸ್ತಾಂತರದ ಒಂದು ವಿಧ. ದಾನ ಮಾಡಿದ ಆಸ್ತಿಯ ಮೇಲಿನ ಅಧಿಕಾರ ದಾನದ ದಿನದಿಂದ ದಾನಿಯಿಂದ ದಾನ ಪಡೆದಾತನ ಹೆಸರಿಗೆ ವರ್ಗಾವಣೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಹೀಗೆ ದಾನ ಮಾಡುವ ಆಸ್ತಿಯು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿರಬೇಕು. ಅದರ ವಿವರಗಳು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಇರಬೇಕು. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಅವಿಭಜಿತ ಒಟ್ಟು ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವೊಂದನ್ನು ದಾನ ಮಾಡುವಾಗ ಈ ವಿಷಯದ ಮಹತ್ವ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಷಯವೇ ಈ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದು.

ಹಿಂದೂ ವಿಧವೆಯೊಬ್ಬಳು ಬರೆದು ಕೊಟ್ಟ ದಾನ ಪತ್ರದಂತೆ ವಾದಿ

ಹಿಂದೂ ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಯ ವಿಭಜನೆಗೆ ದಾವಾ

ಕೊಡಿದರು. ಎರಡನೇ ಅಪೀಲನ ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯವೂ

ಸೇರಿದಂತೆ ಮೂರೂ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು ಈ ವಾದಿಯ ದಾವಾ ಡಿಕ್ರಿ

ಸಹವರ್ತಿ ಶಿಕ್ಷೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ವಿವೇಚನೆ

ಅಪರಾಧಿಯೊಬ್ಬನಿಗೆ ವಿಧಿಸಿದ ಎರಡು ಶಿಕ್ಷೆಗಳು ಜೊತೆ ಜೊತೆಯಾಗಿ-ಎಂದರೆ ಸಹವರ್ತಿ (concurrent) ಆಗಿ-ನಡೆಯಬೇಕೋ ಅಥವಾ ಒಂದಾದ ನಂತರ ಒಂದರಂತೆ ಸಾಗಬೇಕೋ ಎಂಬುದು ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ವಿವೇಚನೆಗೆ ಬಿಟ್ಟ ವಿಷಯ ಎಂದಿದೆ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯ. ಶಿಕ್ಷಿತ ಅಪರಾಧಿ ಮೊದಲನೇ ಶಿಕ್ಷೆ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಿದರೂ ಇದೆ ನಿಯಮ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದಿದೆ ಈ ತೀರ್ಪು.

ಅಪರಾಧ ಪ್ರಕ್ರಿಯಾ ಸಂಹಿತೆಯ ೪೨೭ ಹೀಗೆ ವಿವಿಧ ಶಿಕ್ಷೆಗಳ ಪ್ರಭಾವ ಮತ್ತು ಕಾಲಾವಧಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ. ಈ ಕಲಂನಂತೆ ನಿಯಮ ಏನಂದರೆ ಎರಡಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಶಿಕ್ಷೆಗಳು ಒಂದರ ನಂತರ ಒಂದು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಅದೆ ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ಮುಗಿಯುತ್ತವೆ. ಈ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ವಿನಾಯಿ ಒಂದಿದೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ, ನ್ಯಾಯಾಲಯ ತನ್ನ ವಿವೇಚನಾ ಅಧಿಕಾರ ಬಳಸಿ ಎರಡೂ ಶಿಕ್ಷೆಗಳು ಜೊತೆ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಅಪರಾಧಿ ಅನುಭವಿಸಲಿ ಎಂದರೆ ಆಗ ಆ ಪ್ರಕಾರ ಶಿಕ್ಷೆಯ ಅವಧಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಉದಾಹರಣೆಯೊಂದರಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುವುದಾದರೆ ಅಪರಾಧಿ ಆರೋಪಿಯೊಬ್ಬನಿಗೆ ಎರಡು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಐದು ಮತ್ತು ಐದು ವರ್ಷದ ಸೆರೆವಾಸದ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಿತು ಎಂದುಕೊಳ್ಳಿ. ನಿಯಮದಂತೆ ಒಂದರ ನಂತರ ಒಂದು ಶಿಕ್ಷೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಆಗುವುದರಿಂದ ಈ ಅಪರಾಧಿ ಒಟ್ಟು ಹತ್ತು ವರ್ಷ ಸೆರೆಯಲ್ಲಿ

ಹಿಂದೂಗಳದು ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬ :

ಪೂರ್ವಭಾವನೆಯ ಸಂಗತಿ

ಹಿಂದೂಗಳ ಕುಟುಂಬವೊಂದು ಪಾಲು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬೇರೆ ಆಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಇಲ್ಲದಾಗ ಅವರು ಒಟ್ಟಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಆಧಾರ ಬೇಡ. ಅದು ಪೂರ್ವಭಾವನೆ (presumption)ಯ ಸಂಗತಿ ಎಂದಿದೆ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯ. ಈ ಪೂರ್ವಭಾವನೆಯು ಅವರೆಲ್ಲ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಆಹಾರ ಸೇವಿಸುತ್ತಾರೆ, ಒಟ್ಟಾಗಿ ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಆಸ್ತಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಒಟ್ಟಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ ಎಂದಿದೆ. ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಈ ತೀರ್ಪು. ಪಾಲಾಗಿರುವುದನ್ನು ಸಾಬೀತು ಮಾಡುವವರೆಗೂ ಈ ಪೂರ್ವಭಾವನೆಯ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ ಎಂದೂ ಈ ತೀರ್ಪು ಹೇಳಿದೆ.

ಇದೊಂದು ಸರಳ ಪ್ರಕರಣ, ವಾದಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಬಾಗಿಲು ತಟ್ಟಿ ದಾವಾಸ್ಥಿ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಸಂಪಾದನೆ ಎಂದು ಘೋಷಣೆ ಹೊರಡಿಸಲು ಕೇಳಿಕೊಂಡರು. ಈ ದಾವಾವನ್ನು ಅವರು ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದ ಇತರ ಸದಸ್ಯರ ಮೇಲೆ ಹೊಡೆದರು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ವಾದಿ ಏನೂ ದಾಖಲೆ ತಂದಿಡಲಿಲ್ಲ - ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮುಂದೆ. ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ಈ ಆಸ್ತಿ ತಮ್ಮ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಬಂತು ಎಂದು ಸಾಬೀತು ಪಡಿಸಿದರು. ಅದರ ಅರ್ಥ ಹೀಗಾಯಿತು: ಆಸ್ತಿ ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದ್ದು. ನಂತರ ಅದು ವಾದಿಯೊಬ್ಬರಿಗೆ ಹೇಗೆ ಸೇರಿತು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಈ ಪೂರ್ವಭಾವನೆ-ಅನ್ವಯಿಸುವುದು ಎಂದಿತು ನ್ಯಾಯಾಲಯ.

'ಹೇಗಿದೆಯೋ ಹಾಗೆ, ಎಲ್ಲದೆಯೋ ಅಲ್ಲ'

ಮಾರಾಟ: ಹಳೆ ವಿದ್ಯುತ್ ಬಾಕಿ ನೀಡಬೇಕಿಲ್ಲ.

ಬ್ಯಾಂಕಿನಿಂದ ಸಾಲ ಪಡೆದು ತೀರಿಸದೆ ಸುಸ್ತಿಯಾಗಿದ್ದವರೊಬ್ಬರ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು 'ಹೇಗಿದೆಯೋ ಹಾಗೆ ಎಲ್ಲದೆಯೋ ಅಲ್ಲ' ['as is where is'] ಷರತ್ತಿನಂತೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿದಾಗ ಖರೀದಿದಾರ ಹಿಂದಿನ ಮಾಲೀಕನ ವಿದ್ಯುತ್ ಬಾಕಿಯನ್ನು ತೀರಿಸಬೇಕಿಲ್ಲ ಎಂದಿದೆ, ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯ.

೨೦೦೩ ರ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಸಿಟಿ ಕಾಯ್ದೆಯ ಕಲಂ ೫೭ನ್ನು ಮಿಮಾಂಸೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಿ ಇಂತಹ ಖರೀದಿದಾರನಿಂದ ವಿದ್ಯುತ್ ಸರಬರಾಜು ಕಂಪನಿಗಳು ಹಿಂಬಾಕಿ ವಸೂಲು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವೆ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಮೇಡಕ್ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಬೋಲಾರಮ್ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸ್ಥಿರಾಸ್ತಿಯೊಂದನ್ನು ಸಿಟಿ ಯೂನಿಯನ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಹರಾಜು ಹಾಕಿತು. ಈ ಆಸ್ತಿಯ ಮಾಲೀಕ

ಸರಾಯಿ ಕುಡಿದವ ಸಾಕ್ಷಿ ಆಗಬಹುದೇ?

ಸರಾಯಿ ಕುಡಿದವ ಸಾಕ್ಷಿ ಆಗಬಹುದೇ? ಇದಂತಹ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎನ್ನುತ್ತೀರಾ? ಕೇವಲ ಪ್ರಾಸಕ್ತಾಗಿ ಇಂತಹ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿಲ್ಲ. ಸಾಕ್ಷಿಯು ಸರಾಯಿ ಕುಡಿದು ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಹೇಳಲು ಬಂದರೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಒಪ್ಪಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ, ನಶೆಯಲ್ಲಿ ಏನೇನೂ ಮಾತಾಡಿದರೆ ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕೆ. ಇದು ಅಂತಹ ಪ್ರಸಂಗ ಅಲ್ಲ. ಪ್ರಶ್ನೆ ಇರುವುದು ಎಂದೂ ಸರಾಯಿ ಕುಡಿದವರು ಆ ಬಗ್ಗೆ ನಂತರ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಕೊಡಬಹುದೆ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ.

ಅಕ್ರಮ ಸರಾಯಿ ಕುಡಿದು ಹಲವರು ಸತ್ತು ಕೆಲವರು ಬದುಕಿ ಉಳಿದ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಬದುಕಿ ಉಳಿದವರು ಅರ್ಹ ಸಾಕ್ಷಿದಾರರೇ? ಅವರ ಸಾಕ್ಷ್ಯ-ಸರಾಯಿ ಮಾರಾಟಗಾರನ ವಿರುದ್ಧ-ಸ್ವೀಕಾರಾರ್ಹವೇ? ಅವರ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ನಂಬಬಹುದೇ? ಅದರ ಹೇಳಿಕೆಗೇನು ಬೆಲೆ? ಇಂತಹ ಆಸಕ್ತಿದಾಯಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮುಂದೆ ಉದಿಸಿದವು. ಆ ಪ್ರಕರಣ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದು ಅಕ್ರಮ ಸರಾಯಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿ, ಕುಡಿದ ಹಲವರು ಪ್ರಾಣ ಕಳೆದುಕೊಂಡು, ಇನ್ನಿತರರು ಕಣ್ಣು ಕಳೆದುಕೊಂಡು, ಮತ್ತಿನ್ನಿತರರು ವಿಷಪ್ರಾಶನಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗಿ ಹೇಗೋ ಬದುಕಿ ಉಳಿದ ಘಟನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದು. ಸರಾಯಿ ಮಾರಾಟಗಾರನ ಜಡುಗಡೆಯ ವಿರುದ್ಧ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರವೊಂದು ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಉದಿಸಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳವು.

ಈ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಸರಾಯಿ ಕುಡಿದು ಆರೋಗ್ಯ ಕೆಟ್ಟು, ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ದಾಖಲಾಗಿ ಬದುಕಿ ಉಳಿದ ಸಾಕ್ಷ್ಯದಾರರನ್ನು ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಗಾಯಾಳು ಸಾಕ್ಷಿ (injured witness) ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿತು. ಅವರ ಹೇಳಿಕೆಗಳು - ಅವರು ಯಾರಿಂದ ಎಂದು ಸರಾಯಿ ಕೊಂಡರು, ತಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಯಾರು ಯಾರು ಕುಡಿದರು, ಕುಡಿತದ ಮೊದಲು ಮತ್ತು ನಂತರ ಅವರೆಲ್ಲರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಹೇಗಾಯಿತು-ಇವೆಲ್ಲ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಅಧಿಸಿಯಮದ ಕಲಂ ೭೨ಡಿ ಸುಸಂಬಂಧ (relevant) ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಎಂದಿತು. ಈ ಸಾಕ್ಷ್ಯ ಸ್ವೀಕಾರಾರ್ಹ ಆಗಿದೆ ಎಂದೂ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಹೇಳಿತು.

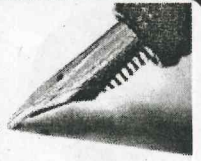
ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಇವರೆಲ್ಲರ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಬದಿಗಿಟ್ಟು ಪ್ರಕರಣವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿತ್ತು. ಸಾವಿನ ಘಟನೆಗಳಿಗೂ ಆಪಾದಿತನಿಗೂ ಸಂಬಂಧ ಇರುವ ಸಾಕ್ಷ್ಯವೇ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಆಪಾದಿತನನ್ನು ಜಡುಗಡೆ ಮಾಡಿತ್ತು.

ಕುಡಿದವರ ಸಾಕ್ಷ್ಯವೂ ಒಪ್ಪಿತವೇ ಎಂದ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಸಾವಿನ ಪ್ರಕರಣಕ್ಕೂ ಆಪಾದಿತನಿಗೂ ಮಧ್ಯದ ಕೊಂಡಿಯಾಗಿ ಕುಡಿದವರ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಬಳಸಿತು.

ಲಹರಿ ಕಮ್ಯೂನಿಕ್ ಮತ್ತು ಲಹರಿ ಸಂವಾದದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳುವ ಎಲ್ಲ ಲೇಖನ, ಬರಹಗಳು ಪತ್ರಿಕೆಯ ಬೌದ್ಧಿಕ ಆಸ್ತಿಯಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಸಂಪಾದಕರ ಲಿಖಿತ ಅನುಮತಿಯ ವಿನಃ ಲೇಖನ, ಬರಹಗಳ ಪುನಃ ಮುದ್ರಣವು ಕೃತಿಸ್ವಾಮ್ಯ ಅಧಿನಿಯಮ, ೧೯೫೭ರ ಉಪಬಂಧಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ಗಮನಿಸಿ.

ಹಂಗಾಮಿ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರ ಕಾರ್ಯಕ್ಷಮತೆ ಅಳತೆಗೆ ಬೇರೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ : ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಬೇರೆ ಅಷ್ಟೆ ಪಾರದರ್ಶಕವಲ್ಲ

ಸಿಂಧುನಿಕೆಯು.....

ದೇಶದ ೨೬ ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳ ಅಪರ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರ ಕಾರ್ಯಕ್ಷಮತೆಯನ್ನು ಅಳತೆಗೆ ತರುವುದು ಹಂಗಾಮಿ ಸ್ಥಾನದಿಂದ ಖಾಯಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ನೇಮಿಸಬೇಕೆ ಬೇಡವೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಇದ್ದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಬದಲಾಗಿದೆ. ಈಗಿದ್ದಂತೆ ಇಂತಹ-ಅಪರ ಎನ್ನಿ ಹಂಗಾಮಿ ಎನ್ನಿ - ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿಗಳ ಎರಡು ವರ್ಷದ ತೀರ್ಮಾನಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ತನ್ಮೂಲಕ ಅವರ ಕಾರ್ಯಕ್ಷಮತೆಯನ್ನು ಅಳತೆಗೆ ತರುವುದು ದಾಖಲಿಸುತ್ತಿದ್ದವರು ಅದೆ ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಹಿರಿಯ ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿಗಳು. ಕಳೆದ ತಿಂಗಳ ೨೫ ರಿಂದ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯ ಇರುವ ಮಾಹಿತಿಯಂತೆ ಇಂತಹ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಈ ವರ್ಷದ ಮಾರ್ಚ್ ೩೦ರಂದು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದ್ದು ಅದನ್ನು ೧೬ನೆ ಎಪ್ರಿಲ್‌ರಂದು ಪತ್ರಮುಖೇನ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಕೊಲೆಜಿಯಂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಈ ತೀರ್ಮಾನದಂತೆ ಇನ್ನು ಮುಂದಿನಿಂದ ಇಂತಹ ಕಾರ್ಯ ಚಟುವಟಿಕೆಯನ್ನು ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ - ಕೊಲೆಜಿಯಂ ನಲ್ಲ ಇಲ್ಲದ - ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿಗಳು ಮಾಡಲಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಮೊದಲಿದ್ದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ೨೦೧೦ ರಿಂದ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ. ಅಂದಿನ ಮುಖ್ಯ ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿ ಎಸ್.ಎಚ್.ಕಪಾಡಿಯಾ ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿ ಆಯಾ ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು ಹಂಗಾಮಿ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರ ತೀರ್ಮಾನ ಪರಿಶೀಲಿಸಲು ಹಿರಿಯ ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿಗಳ ಸಮಿತಿಯೊಂದನ್ನು ರಚಿಸಲು ಸೂಚಿಸಿದ್ದರು.

೨೦೧೦ ರಿಂದ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಈ ಪದ್ಧತಿಯಂತೆ ಕಾರ್ಯಕ್ಷಮತೆಯನ್ನು ಅಳತೆಯಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸುವವರು ಮತ್ತು ಪರಿಶೀಲಿಸುವವರು ಒಂದೆ ಶ್ರೇಣಿಯ

ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಎಂದರೆ ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಸಮಾನರು ಸಮಾನರನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸುವ (peers judging peers) ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಆಗಿದ್ದಿತು. "ಸಮಾನರು ಸಮಾನರನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸುವ ಕ್ರಮ ತಪ್ಪೆಂದು ಗಮನದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು" ಹೊಸ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸುವುದಾಗಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಅಧಿಕೃತ ಅಂತರಜಾಲ ತಾಣ ಮಾಹಿತಿ ನೀಡುತ್ತದೆ.

ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿರುವ ಹೊಸ ನಿಯಮಕ್ಕೂ ಹಳೆಯ ನಿಯಮಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇಲ್ಲ. ಒಂದನೆಯದಾಗಿ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರನ್ನು ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರೆ ನೇಮಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಅವರ ಕಾರ್ಯಕ್ಷಮತೆಯನ್ನು ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರ ಅಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಇಷ್ಟಲ್ಲದೆ ಈ ಬಗೆಗಿನ ಯಾವ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನೂ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ತೆರೆದಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಪ್ರಮುಖ ಸಂಗತಿಗಳು ಬರಲಾಗದೆ ಹಾಗೆ ಉಳಿದಿವೆ. ವಕೀಲರೊಬ್ಬರು ಅಥವಾ ಸೇವಾನಿರತ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರೊಬ್ಬರು ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಹಂಗಾಮಿ ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ನೇಮಕವಾದಾಗ ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ನೇಮಕ ಆದರು ಎಂಬುದೂ ಮತ್ತು ಹಂಗಾಮಿ ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿ ಖಾಯಂಗೊಂಡಾಗ ಅಥವಾ ಖಾಯಂಗೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಎಂಬುದೂ ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ತಿಳಿಯುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹಳೆ ನಿಯಮಕ್ಕೂ ಹೊಸ ನಿಯಮಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇಲ್ಲ. ಈ ಬದಲಾವಣೆಯಿಂದ ವಕೀಲರಾಗಲ, ಜನತೆಯಾಗಲ ನ್ಯಾಯಾಂಗದಲ್ಲಿ ಗುಣಾತ್ಮಕ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವಂತಿಲ್ಲ.

ಅಸ್ಪಷ್ಟ ಆಸ್ತಿಯ ದಾನ ನಿಲ್ಲದು

ವಾಡಿದವು. ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಅಂಗಗಳಿಗೆ ತಂದರು. ಮುಂದೇನಾಯಿತು?

ಮುಂದೆ ಓದಿ.....
ಈ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ದಾನ ಕೊಟ್ಟವರು ಒಬ್ಬ ವಿಧವೆ. ಅವರು ಕೊಟ್ಟ ದಾನ ಅವರ ತೀರಿಕೊಂಡ ಪತಿ ದಹ್ಯಾಭಾಯಿಯ ಅವಿಭಜಿತ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿನ ಹಕ್ಕು. ಈ ಅವಿಭಜಿತ ಆಸ್ತಿ ದಹ್ಯಾ ಭಾಯಿಯ ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದ್ದು. ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬ ಪಾಲಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಪಾಲಾಗುವ ಮೊದಲೆ ಪತಿ ತೀರಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ವಡೋದರಾ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿರುವ ವಡೋದರಾ ಹಿಂದೂ ನಿಬಂಧ, ೧೯೩೭ ರಂತೆ ಪತಿಯ ಪಾಲು ಅವರ ವಿಧವೆಗೂ ಮಗನಿಗೂ ಬಂದಿತ್ತು.

ಈ ವಿಧವೆ ಹೀಗೆ ತಮಗೆ ಬಂದ ಪಾಲನ್ನು ತನ್ನ ಮಗಳು, ದಹಿ ಬೇನ್ ಹೆಸರಿಗೆ ದಾನ ಪತ್ರ ಬರೆದು ಹಸ್ತಾಂತರಿಸಿದರು. ನೆನಪಿಡಿ, ಇದ್ದೆಲ್ಲ ಆಗುವಾಗ ದಹ್ಯಾ ಭಾಯಿಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದ ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದಲ್ಲ ಪಾಲು ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ವಿಧವೆ ತೀರಿದ ನಂತರ ಅವರಿಂದ ದಾನ ಪಡೆದಿದ್ದ ದಹಿ ಬೇನ್ ತನ್ನ ಸಹೋದರನ ವಿರುದ್ಧ ಆಸ್ತಿ ವಿಭಜನೆಗೆ ದಾವಾ ದಾಖಲಿಸಿದರು. ತನಗೆ ತನ್ನ ತಾಯಿಯಿಂದ ದಾನವಾಗಿ ಬಂದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಾಲು ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನ್ಯಾಯಾಲಯವನ್ನು ಕೋರಿದರು. ಹೀಗೆ ಕೋರಿ ಒಂದು, ಎರಡು ಮತ್ತು ಮೂರನೆ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯೂ ಆದರು.

ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಎರಡು ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ಈ ಡಿಕ್ರಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಮೊದಲನೆಯದು ಬರೋಡಾ ಹಿಂದೂ ನಿಬಂಧದಂತೆ ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದ ಆಸ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಲು ಕೇಳಬಹುದಾದವರು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ವಾರಸಾ ಹಕ್ಕಾಗಿ ಪಡೆದವರು ಮಾತ್ರ. ಈ ಆಸ್ತಿ ದಹಿಬೇನ್‌ಗೆ ದಾನ ಪತ್ರದಂತೆ ಬಂದಿದ್ದರೂ ಅವರು ವಾರಸುದಾರ ಅಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಆಸ್ತಿ ವಿಭಜನೆಯನ್ನು ಕೇಳುವ ಹಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಎರಡನೆಯ ಕಾರಣ ಇನ್ನೂ ಮಹತ್ವದ್ದು. ದಹ್ಯಾ ಭಾಯಿ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದ ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬದಲ್ಲ ಪಾಲಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಅವರ ಆಸ್ತಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಮತ್ತು ಸ್ಪಷ್ಟ ಅಲ್ಲ. ದಾನ ಪತ್ರ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಮತ್ತು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ವಿವರಿಸದೆ ಇದ್ದರೆ ವಿಫಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದಿತು ನ್ಯಾಯಾಲಯ. ಕೆಳಗಿನ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಡಿಕ್ರಿಯಲ್ಲಿನ ಲೋಪ ಇದು ಎಂದಿತು ನ್ಯಾಯಾಧೀಶ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೆಳಗಿನ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳ ತೀರ್ಮಾನ ಮತ್ತು ಡಿಕ್ರಿಗಳೆಲ್ಲ ರದ್ದಾಗಿ ದಾವಾ ವಜಾ ಆಯಿತು.

ಓದುಗರು ಮತ್ತು ಲಹರಿ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲ ಲಹರಿ ತಂಡದಿಂದ ಒಂದು ಮನವಿ. ಲಹರಿ ವಕೀಲರ ವೇದಿಕೆಗೆ ಈಗ ಓರಂ ಸಂಭ್ರಮ. ಲಹರಿ ವರ್ಷ ಪೂರ್ತಿ ಸಂಭ್ರಮಾಚರಣೆಯನ್ನು ಆಯೋಜಿಸಿದೆ. ಲಹರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ನಿಮ್ಮ ಬಳಿ ಯಾವುದೇ ಫೋಟೋ, ಆಹ್ವಾನ ಪತ್ರಿಕೆ, ಸ್ಮರಣಿಕೆ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿ. ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರು ಅವುಗಳ ನಕಲು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮೂಲವಸ್ತುವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಯೇ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಮುಂದಾಗಿ ಧನ್ಯವಾದಗಳು.

'ಹೇಗಿದೆಯೋ ಹಾಗೆ, ಎಲ್ಲದೆಯೋ ಅಲ್ಲ' ಮಾರಾಟ...

ಬ್ಯಾಂಕಿನಿಂದ ಸಾಲ ಪಡೆದು ಹಿಂಪಾವತಿ ಮಾಡದೆ ಸುಸ್ತಿದಾರ ಆಗಿದ್ದರು. ಈ ಸಾಲ ವಸೂಲಾತಿಗಾಗಿಯೆ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಬ್ಯಾಂಕು ಹರಾಜು ಹಾಕಿದ್ದು. ಸರ್ವೆಸಿ ಕಾಯ್ದೆಯಂತೆ 'ಎಲ್ಲದೆಯೋ ಅಲ್ಲ ಹೇಗಿದೆಯೋ ಹಾಗೆ' ಷರತ್ತಿನಂತೆ ಮಾರಾಟವಾದ ಈ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಹರಾಜಿನಲ್ಲ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆಲೆ ನಮೂದಿಸಿದವರೊಬ್ಬರು ಕೊಂಡರು. ಹೀಗೆ ಕೊಂಡವರಿಗೆ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಅಧಿಕೃತ ಅಧಿಕಾರಿಯೊಬ್ಬರು ಮಾರಾಟದ ಸರ್ವೆಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟ ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ ತಿಳಿದ ಎಲ್ಲ ಋಣಭಾರಿಯಿಂದ ಆಸ್ತಿ ಮುಕ್ತ ಆಗಿದೆ (free from all known encumbrances) ಎಂಬ ಪ್ರಮಾಣ ಪತ್ರವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟರು.

ನಂತರದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮೇಡರ್ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಸುಪರಿಂಟೆಂಡಿಂಗ್ ಎಂಜಿನಿಯರ್ ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ ಪತ್ರ ಬರೆದು ಸುಸ್ತಿದಾರನಿಂದ ಇದೆ ಆಸ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ವಿದ್ಯುತ್ ಬಾಕಿ ಬರಬೇಕಿದ್ದು ಅದರ ತೀರುವಳಿಗಾಗಿ ಬ್ಯಾಂಕು ತನ್ನ ಸಾಲಕ್ಕೆ ಜಮಾ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ನಂತರ ಮಾರಾಟದ ಹಣವೇನಾದರೂ ಉಳಿದಿದ್ದರೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದರು. ಸಾಲದ ತೀರುವಳಿಯ ನಂತರ ಏನೂ ಹಣ ಉಳಿದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಜವಾಬು ಬರೆದು ಬ್ಯಾಂಕ್ ಸುಮ್ಮನಾಯಿತು.

ಆಸ್ತಿ ಖರೀದಿಸಿದ ಖರೀದಿದಾರ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿ ಲೋ ಟೆನ್ಸನ್ ವಿದ್ಯುತ್ ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕಾಗಿ ಅರ್ಜಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದರು. ಅರ್ಜಿ ಇತ್ಯರ್ಥ ಆಗದೆ ಹಾಗೆ ಉಳಿಯಿತು. ಅರ್ಜಿದಾರ ಮಾಲೀಕ ವಿಧಿಯಿಲ್ಲದೆ ರಿಟ್ ಅರ್ಜಿ, ಹೂಡಿ ವಿದ್ಯುತ್ ಸರಬರಾಜು ಕಂಪನಿಯು ತನ್ನ ಆಸ್ತಿಗೆ ವಿದ್ಯುತ್ ಸಂಪರ್ಕ ಕಲ್ಪಿಸುವಂತೆ ನಿರ್ದೇಶನ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಕೋರಿದರು.

ಈ ರಿಟ್ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿದ ವಿದ್ಯುತ್ ಕಂಪನಿ ಆಸ್ತಿಯ ಹಳೆಯ ಮಾಲೀಕನಿಂದ ಬರಬೇಕಾದ ಬಾಕಿ ಬರೆದೆ ವಿದ್ಯುತ್ ಸಂಪರ್ಕ ನೀಡಲಾಗದು ಎಂದಿತು. ಈ ವಾದ ಒಪ್ಪದ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಏಕ ಸದಸ್ಯ ಪೀಠ ಹಿಂದಿನ ಮಾಲೀಕನ ಬಾಕಿ ವಸೂಲಾತಿಗೆ ಇಂದಿನ ಮಾಲೀಕನಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕ ನೀಡದಿರಲು ಸಾಧ್ಯ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ರಿಟ್ ಅರ್ಜಿ ಪುರಸ್ಕರಿಸಿದರು. ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ದ್ವಿ ಸದಸ್ಯ ಪೀಠ ಅಪೀಲನಲ್ಲಿ ಮೂಲ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯಿತು. ಇದಲ್ಲದೆ 'ಹಳೆಯ ಮಾಲೀಕನ ಬಾಕಿಯನ್ನು ತಾನು ಪಾವತಿಸುವುದಾಗಿ ಹೊಸ ಮಾಲೀಕ ಯಾರಿಗೂ ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಿಲ್ಲ', ಹೀಗಾಗಿ ಹೊಸ ಮಾಲೀಕನಿಂದ ಹಿಂಚಾಕಿ ವಸೂಲಾತಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಇಲ್ಲ ಎಂದಿತು.

ಅಪೀಲನಲ್ಲಿ ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಈ ಎರಡೂ ತೀರ್ಮಾನಗಳು ಮತ್ತು ಅವುಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಕಾರಣಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಇವೆ. ಹಾಗಾಗಿ ತನ್ನ ಮಧ್ಯೆ ಪ್ರವೇಶದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದಿತು, ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯ.

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅನಿವಾರ್ಯ ಕಾರಣಗಳಿಂದಾಗಿ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಕಾನೂನು ಅಂಕಣ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಅಂಕಣ ಮುಂದಿನ ತಿಂಗಳಿನಿಂದ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ. -ಸಂ.

Greetings of Karnataka Rajyotsava

Simultaneous proceedings under SARFAESI & other enactments permissible-doctrine of election not applicable

In one of its recent rulings, the apex Court ruled reaffirming the legal position that a secured creditor may avail remedies available under SARFAESI Act and also under other adjudicatory enactment simultaneously. The Court also ruled that the doctrine of election is not applicable to such instance.

Securitisation and Reconstruction of Financial Assets and Enforcement of Security Interest (SARFAESI) Act was enacted by the Government of India in 2002 to provide for mechanism to secured creditors such as banks and other notified financial institutions to enforce their security interest without intervention of Courts. Thus, it is clear that the Act is not a piece of adjudicatory legislation. Since then a question is being discussed in legal circle, 'whether banks can avail remedy under SARFAESI Act and other enactments such as before the Debts Recovery Tribunal under the RDB Act, Arbitration and Conciliation Act, etc, simultaneously?' Those

29th year of publication

Sex with minor wife rape

Striking down constitutional validity of the second exception to Section 375 Indian Penal Code, the apex Court brought the act of having sex by a man with his wife aged between 15 and 18 years within the definition of Rape.

Sec. 325 in the Code defines the sexual offence of Rape. It has two exceptions. The first explanation is irrelevant for the purpose of the present discussion. The second one reads as "Sexual intercourse by a man with his own wife, the wife being not under fifteen years of age is not rape". In so providing, intention of the lawmakers was clear that sex with minor wife aged below fifteen years is rape but sex with minor wife above fifteen years is not rape. Minority in India ends after completion of 18 years.

Marriage laws in India including the Prohibition of Child Marriage Act and POSCO Act do not permit marriage of minor girl child and sex with minor, object being that bodily integrity of minor girl child should not be violated. Explanation 2 to Sec. 375 was impugned also on the ground that it runs contrary to other statute. Accepting the challenge the bench ruled that this exception in the rape law is discriminatory, capricious and arbitrary.

The petition was filed by NGO Independent

News, articles and other writes up published in this News Magazine are the intellectual property of the News Magazine. Any form of reproduction thereof by any one without the written consent of the Editor would amount to violation of the provisions of the Copy Right Act, 1957.

-Ed.

'Law' in Or.7 Rl.11 includes precedent

The word, 'law' appearing in Order 7 Rule 11 of the Code of Civil Procedure includes not only legislative law but also precedents, said Supreme Court recently.

Rl. 11 (d) in Order 7 of the Code permits Courts to reject plaint on the ground that the suit is barred by any law. This rule permits to shoot down frivolous litigation making impermissible claim at initial stage.

In a suit filed by a plaintiff a question arose as to whether Rule 11(d) includes only legislative enactments or it also contemplates precedents within the compass of the term 'law'. A Plaintiff had filed a suit for declaration alleging that a compromise decree in another suit being the result of the compromise before Lok Adalat was obtained by misrepresentation and fraud. The plaintiff therefore, sought to set aside the decree. This plaintiff was one of the defendants in the earlier suit the decree of which was sought to be set aside.

The defendants in the suit entered appearance and opposed the suit challenging the decree in the earlier suit. The defendants filed an application under Or.7 Rl 11(d) of the Code and sought the Court to reject the plaint. This application contended that in terms of a judgment of the apex Court of the year 2008 a party aggrieved by the award passed in terms of the Lok Adalat Act can

President Kovind bats for HC verdicts in regional language too

Speaking on the occasion of valedictory function of the diamond jubilee celebrations of the High Court of Kerala, President of India, Ram Nath Kovind stressed the need to make High Courts' judgments understandable to litigants in their language. He suggested setting up of a mechanism to issue certified translated copies of verdicts.

Kovind said it was important not only to take justice to the people, but also to make it understandable to litigating parties in a language they knew.

"High Courts deliver judgments in English, but we are a country of diverse languages. The litigant may not be conversant with English and the finer points of the judgment may escape him or her. The litigating parties will thus be dependent on the lawyer or another person to translate the judgment. This can add to time and cost," he said.

The President suggested that a system could be evolved whereby certified translated copies of judgments were made available by the high courts in local or regional languages.

"This could happen in a period of say 24 or 36 hours after the judgment is pronounced. The language could be Malayalam in the Honourable Kerala High Court or Hindi in the Honourable Patna High Court, as the case may be," Kovind said adding he was only making a suggestion in this regard.

"It is for the judiciary and the legal fraternity to discuss this and decide as appropriate," he said.

Article 35A: controversy in the Court

A constitution bench of the Supreme Court was about to begin hearing on the constitutional validity of Articles 35A and 370 of the Constitution during last week of October. But the Union Government was able to convince the Court that any pronouncement on the vexed subject would likely to make adverse impact on the efforts started by the Government to talk to all stake holders in the Kashmir valley. The Government recently appointed an interlocutor to negotiate in the troubled state. Interestingly, the Union of India has neither supported nor opposed the public interest writ petition filed by a Delhi based NGO, We the Citizens. When the matter first came before a two judge bench of the Court in the ordinary course, Attorney General KK Venugopal said that the Centre would not file an affidavit but wanted a larger debate on the "very sensitive" matter. Pitted against the petitioner is the Government of J&K which wants continuation of the Articles in the Constitution.

Interestingly, Article 35A was not part of the original Constitution. It was added to the Constitution by the President of India on 14th May 1954 by The Constitution (Application to Jammu and Kashmir) Order, 1954 in exercise of the powers conferred by clause (1) of Article 370 of the Constitution, with the concurrence of the Government of the State of Jammu and Kashmir.

The text of Art.35A reads as follows:

"Notwithstanding anything contained in this Constitution, no existing law in force in the State of Jammu and Kashmir, and no law hereafter enacted by the Legislature of the State:

- (a) *defining the classes of persons who are, or shall be, permanent residents of the State of Jammu and Kashmir; or*
- (b) *conferring on such permanent residents any special rights and privileges or imposing upon other persons any restrictions as respects—*
 - (i) *employment under the State Government;*
 - (ii) *acquisition of immovable property in the State;*
 - (iii) *settlement in the State; or*
 - (iv) *right to scholarships and such other forms of aid as the State Government may provide,*

shall be void on the ground that it is inconsistent with or takes away or abridges any rights conferred on the other citizens of India by any provision of this part."

In a nutshell, Article 35A empowers the state legislature to define the state's "permanent residents" and their special rights and privileges. It thus gives special rights to the Jammu and Kashmir's permanent residents. It disallows people from outside the state from buying or owning immovable property there, settle permanently, or avail themselves of state-sponsored scholarship schemes. It also forbids the J-K government from in any way employing people who are non-permanent residents. Thus, the Government and people of J&K enjoy a status not available to any other states and its residents.

The controversy with regard to Art. 35A is two fold. Firstly, it is being impugned on the ground that it runs contrary to the spirit of Art. 14 of the Constitution. This article professes equality before law. Secondly, Art. 35A is not part of the original Constitution nor was it incorporated therein by way of amendment caused by the Parliament. It was inserted into the Constitution as an 'Appendix' by an executive order of the President. The President, the petitioner contends has no power to amend the Constitution. The petitioner before the Court further says that it was a temporary measure, not meant to be continued indefinitely and it was never presented before the Parliament.

Kashmiri separatist leaders warned on a day before the hearing was to begin that there would be widespread protests if SC delivers a verdict "against the interests and aspiration of people of state".

Jammu and Kashmir CM Mehbooba Mufti had

To sing or not to sing...

Recent controversy over whether one should be mandated to stand up when national anthem is being played in cinema halls gives an impression that it is a touchy issue in India. India is no exception, many Asian Countries have such laws and also witness opposition from a section of society.

The House of Representatives Philippines recently in June approved a bill which is yet to get approval from the Senate and nod from the President. The Bill requires members of the public to sing the country's national anthem "with fervour" whenever it is played publicly. Offenders who fail to do so could face public censure, fines between \$1,000 to \$2,000 and up to a year in prison. Singing national anthem is exempt for those "whose faith or religious beliefs prohibit them from singing the national anthem". They should "show full respect" and stand at attention, mandates the Bill.

Thailand has a long tradition of playing national anthem at 8 a.m. and 6 p.m. every day on loudspeakers in places like schools, offices buildings, parks and train stations. People are expected to stand still and be silent. 2007, Thai lawmakers considered a bill that required motorists to stop their cars while the national anthem played, but it did not pass. A separate song — recognised as the royal anthem as it pays a tribute to the monarchy— is played in cinema halls and concerts. Failing to pay respects to it by standing up can result in serious consequences. For instance, in September 2007, a Thai man and woman were charged for not standing up in a cinema hall to the royal anthem with lèse-majesté, which means offending the dignity of the monarch and can be punishable by up to 15 years in jail. The charges were dropped in 2012, according to a press report.

In Japan too, the national anthem and 'enforcement of patriotism' are sensitive issues. Japan's national flag and anthem were legally declared only in 1999. The national anthem "Kimigayo" is a solemn song about loyalty to Japan's Emperor. Therefore, some associate the anthem with Japan's militaristic past and choose to not sing it. But, a controversy broke when Tokyo Education Board in 2003 passed a regulation that required schools to record the names of teachers who did not stand and sing the national anthem. The ones who did not stand were and continue to be 'disciplined' and with reprimands, poor performance evaluations and salary cuts. The Supreme Court of Japan ruled the singing of the national anthem "constitutional" in 2012, dismissing two petitions seeking to ban rules that made the singing mandatory.

Sec. 120-B – criminal conspiracy – essential ingredients – how to gather existence of criminal conspiracy?

An appeal required the apex Court to examine the essential ingredients of criminal conspiracy and method to gather existence of criminal conspiracy.

Essential ingredients of criminal conspiracy as noticed by the Court are:

- Agreement between two or more persons,
- Agreement must relate to doing or causing to be done either an illegal act or an act which is not illegal in itself but is done by illegal means.
- Thus, meeting of minds of two or more persons for doing or causing to be done an illegal act or an act by illegal means is sine qua non of criminal conspiracy

On method to gathering existence of criminal conspiracy the Court said that

- It is extremely difficult to adduce direct evidence to prove conspiracy
- Existence of criminal conspiracy and its objective can be inferred from surrounding circumstances
- Conduct of the accused also becomes relevant in inferring existence of criminal conspiracy

The Constitutional Vision of Justice and the Judiciary

The concept of justice, an ideal that has engaged man since time immemorial, is concerned with the adjustment of human relations. Aristotle divided justice into corrective and distributive. The belief that individuals have inherent and inalienable rights and the aspiration to make power impersonal and accountable has been the motivation for constitutions and constitutionalism. Modern constitutions empower citizens and control and discipline power. By defining competences and entrenching rights, the constitution limits powers and protects liberties. It unfolds a vision and a goal and lays down the nuanced path of realising the same.

The vision of our Constitution is reflected in the Preamble and Parts III and IV. The Constitution apart from setting up a framework of government is also concerned with securing justice to all its citizens. The justice provisions in Part IV are declared fundamental to the governance of the country and underlie all human development. Rawl's theory of justice though propounded later is best reflected in the Constitution. All social values -liberty and opportunity, income and wealth, and the bases of self respect- are to be distributed equally. Injustice is simply inequalities that are not to the benefit of all. The Constitution envisages and endeavours to ensure the former and remove the latter.

of the welfare of society as a whole. Electoral reforms and reforms of political parties are inevitable for democratic institutions to maintain their legitimacy. The checks and balances in the constitutional scheme which may have decayed must be strengthened and correct, effective systems put in place. Access to justice is extremely important. Everyone has a right to be assured that impartial justice is accessible and affordable. Lord Neuberger said, 'Laws delays and the cost of litigation including lawyers' fees negate the rule of law.' When justice is denied expectations may darken into depression and engender despair, rebellion and anarchy.

The judiciary, particularly the Supreme Court, as a vital institution of democratic governance helps to inculcate and foster a constitutional culture and infuse all State actions with constitutional ethos. The Indian constitutional experience and the role of the judiciary has, on the whole, been fascinating and heart warming. The judicial endeavour has been in the direction of integration of Parts III & IV in the process of constitutionalising socio-economic rights some of which are expressly included in Part III and a large number of which have

Perspective

V. Sudhish Pai

vsudhishpai@gmail.com

been read into and derived from them. Judicial interpretation and creativity led to the emanation and inclusion of many other rights. All seemingly wide and unfettered

That is the constitutional vision of justice. The consummation of the Constitution is when justice reaches out to everyone, everywhere as contemplated and mandated by the Constitution.

The function of the judiciary is to act as a civilising force in the body politic. The judiciary contributes to the existence of a just society and to the civility of the nation, the civilising function of the judge being 'the removal of a sense of injustice.' Peace is the fruit of justice. A peaceful and orderly society is what we all look for. Justice is what all beings seek and which cements the fabric of a secure society.

The Constitution speaks of justice- social, economic and political. Equality of opportunity is the soul of social equality and social justice and is perhaps the most important foundation that supports the democratic polity. One cannot hope to enjoy one's rights individually if others are not treated equally. Economic and social inequalities rupture the fabric of civil society. An inclusive society fuelled by inclusive growth is imperative. That is the challenge of conflict of social institutions and an inequitable economic order. Wealth has a social mission. It must find expression and fulfilment in human well being with a sensible balance between economic growth and advancement

powers of the State are tempered by constitutional limitations to be exercised in accord with public law principles and subject to judicial review as per the nature of the function.

A shrewd US politician referring to their Constitution remarked, "We the People is a very eloquent beginning. But when that document was completed on 17.9.1787, I was not included in that We the People. I felt somehow for many years that George Washington and Alexander Hamilton just left me outside by mistake. But I realised that it is through the process of interpretation and Court decision that I have been finally included in We the People." This also describes the role of the Indian judiciary particularly the Supreme Court. By interpretation and Court decision it has broadened the reach of the Constitution's provisions and made them meaningful to the common man.

Developments in constitutional law and the courts' contribution in translating constitutional vision into reality have been remarkable. In spite of some ups and downs and well meaning and justified criticisms, the expression used for the American Supreme Court "The Republic endures and this is the symbol of its faith" truly applies to our Supreme Court as well.

"Delay in delivery of justice is a pressing concern in our country. Often those who suffer are among the poorest and most underprivileged in our society. We must find mechanisms to ensure quick disposal of cases..... We could all consider an approach that makes adjournments the exception in an emergency situation rather than a tactic to prolong court proceedings. We must find a way forward,"

President Ram Nath Kovind addressing the valedictory function of the diamond jubilee celebrations of the High Court of Kerala

-QQ-

"Arts.16(4A) and 16(4-B) have been regarded as enabling constitutional provisions. Additionally, it has been postulated that the State is not bound to make reservation for Scheduled Castes and Scheduled Tribes in matter of promotions. Therefore, there is no duty. In such a situation, to issue a mandamus to collect the data would tantamount to asking the authorities whether there is ample data to frame a rule or regulation. This will be in a way, entering into the domain of legislation, for it is a step towards commanding to frame a legislation or a delegated legislation for reservation. Court cannot issue mandamus to take a step towards framing of a rule or a regulation for

purpose of reservation for scheduled castes and scheduled tribes in matter of promotion"

SC in the case of Suresh Chand Gautam

-QQ-

"There is virtually a consensus in society that crackers should not be burnt during Diwali, which can be celebrated with equal fervour by various other means as well... We have the direct evidence of deterioration of air quality at alarming levels, which happens every year. As already pointed out above, burning of these firecrackers during Diwali in 2016 had shot up pm levels by three times, making Delhi the worst city in the world, insofar as air pollution is concerned. Direct and immediate cause thereof was burning of crackers during Diwali,"

SC's reasons for suspending sale of firecrackers in Delhi till further order

-QQ-

"The speech of a Minister is relevant in so far it gives the background for the introduction of a particular provision in the Income Tax Act. It is not determinative of the construction of the said provision, but gives the reader an idea as to what was in the Minister's mind when he sought to introduce the said provision."

SC examining whether Minsiter's speech is an external aid of interpretation of Finance Bill

Article 35A...

warned in July that there would be "nobody in the state to hold the Tricolour" if the rights and privileges of its residents were tinkered with.

In September on behalf of the Government, Union home minister Rajnath Singh had allayed these fears and had promised that the Union Government will not go against the wishes of the people of Jammu and Kashmir. But he was non-committal about the Centre filing a counter-affidavit in the Supreme Court to defend contentious Article.

If we look at the history of Art 35A we will notice that J&K was never under the direct rule of the British unlike the rest of India. Before partition, the state was a princely state under the British Paramountcy. The legal status of the people of the state was "state subjects", they were not British colonial subjects. In the case of Jammu and Kashmir, the political movements in the state in the early 20th century led to the emergence of "hereditary state subject" which pressed for right of residence to be made a hereditary right.

In response to these movements, the Maharaja of the state passed the Hereditary State Subject Order, 1927. This Order recognized right to residence in the state to be hereditary.

Following the accession of Jammu and Kashmir to the Indian Union on 26 October 1947, The Maharaja ceded control over defence, external affairs and communications to the Government of India. He did not cede control over the subject 'residence'.

After independence this matter was discussed by the Union of India and the State Government. The discussion culminated in the Delhi Agreement in 1952. Under this agreement the governments of the State and the Union agreed that Indian citizenship would be extended to all the residents of the state but the state would be empowered to legislate over the rights and privileges of the state subjects, who would now be called permanent residents.

The Delhi Agreement was adopted by the Constituent Assembly of Jammu and Kashmir, Thereafter, the President of India issued The Constitution (Application to Jammu and Kashmir) Order, 1954, through which Indian citizenship was extended to the residents of the state, and simultaneously the Article 35A was inserted into the Indian constitution enabling the State legislature to define the privileges of the permanent residents.

Sex with minor wife...

Thought had challenged the exception clause (2) in Section 375 IPC. The Centre had opposed the prayer saying that India has 23 million child brides and criminalising the "consummation of the marriages" as rape would not be appropriate. The government had defended the exception in the Supreme Court, saying the provision was meant to protect the institution of marriage. "The institution of marriage must be protected. Otherwise, the children from such marriages will suffer," the Statement of Objection of the Centre read. It had also taken the stand that child marriages were a reality in India where economic and educational development was uneven. The bench however, did not agree with the Government.

Striking down the impugned explanation the bench made clear that it has not dealt with the issue of marital law.

The judgment voiced concern over child marriage saying that social justice laws are not being implemented with the spirit they had been enacted with. It also expressed anguish over thousands of minor girls being married in mass wedding ceremonies on the occasion of Akshaya Tritiya.

**Well wisher of the month R.Rajagopalan,
Advocate, Bengaluru**

'Law' in Or.7 Rl.11 ...

only challenge it by filing a writ petition under Art. 226/227 of the Constitution of India. The judgment ruled that a suit challenging the validity of the compromise entered into between the Lok Adalat is not maintainable. Citing the decision, the defendants argued that the suit is not maintainable and opposed to the law laid down by the apex Court. The plaintiff did not agree. According to the plaintiff, a judgment of the apex Court is not 'law', and hence, the suit cannot be dismissed.

In 2008 a three judge bench in the case of *State of Punjab* faced the question as to what is the remedy available to the person aggrieved of the award passed by the Lok Adalat under Sec. 20 of the Act. The Court noticing that the award passed by Lok Adalat is final and binding on the parties and it further ruled that it can be challenged only by filing a writ petition that too on limited grounds.

The trial Court examined the legal position and allowed the application filed by the defendants and rejected the plaint holding that the suit is barred by the law laid down by the three judge bench of the apex Court in the case of *State of Punjab*.

When the matter came to the apex Court, the Court examined various judgments on the point by many High Courts. The apex Court found that High Courts of Allahabad, Gujarat, Jarkhand and Bombay have taken a view, 'law in Rl. 11 (d) includes law declared by the Hon'ble Supreme Court'. The apex Court also noticed that the law laid down in *the State of Punjab* is binding on all the Courts in the country by virtue of mandate of Article 141 of the Constitution. In view of this matter, the apex Court upheld the order of the trial Court rejecting the plaint.

Simultaneous proceedings...

advocating its impermissibility argue that such practice if allowed would go against the doctrine of election. The doctrine of election broadly speaking, says a party having elected to take a particular course of action can not avail other course of actions simultaneously.

In 2008 and 2014 in *Transcore* case and *Mathew Varghese* case respectively, the apex Court held that a secured creditor may avail multiple remedies under different enactments simultaneously in view of Sec. 37 of the SARFAESI Act. Apart from reaffirming the said legal position the present judgment also examined applicability of the doctrine of election.

Examining the application of the doctrine the bench noticed comments in Snell's Principles of Equity. The commentary says, 'the doctrine of election of remedies is applicable only when there are two or more co existent remedies available to the litigants at the time of election which are repugnant and inconsistent'.

The appellant before the Court had questioned the proceedings initiated by the respondent secured creditor simultaneously under SARFAESI Act and Arbitration and Conciliation Act. The Court relying upon Snell's comments on the point reasoned that firstly, there is no inconsistency between these two enactments. Secondly, Court found that the remedies under these two enactments are not co existent remedies. "SARFAESI proceedings are in the nature of enforcement proceedings, while arbitration is an adjudicatory process", ruled the Court to make a distinction between the two. Thus, the bench came to the conclusion that there is no substance in the grievance of the appellant.

Acting CJ Appointed

Justice H.G.Ramesh took over as the acting chief justice of Karnataka High Court on 10-010-2017.

ಪಟಾಕಿ ಇಲ್ಲದ ದೀಪಾವಳಿ ಬೆಳಕಿನ ಹಬ್ಬ ಆಗದೆ?

ಅಕ್ಟೋಬರ್ ೯ ರಂದು ಹೊರಡಿಸಿದ ಆಜ್ಞೆಯೊಂದರಂತೆ ಸದ್ಯ ದಿಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಪಟಾಕಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವಂತಿಲ್ಲ ಎಂದಿತು ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯ. ಕೆಲವೆ ದಿನಗಳ ನಂತರ ದಿಲ್ಲಿಯ ಪಟಾಕಿ ಮಾರಾಟಗಾರರ ಸಂಘ ಅರ್ಜಿ ಸಲ್ಲಿಸಿ ತಮ್ಮ ಬಳಿ ಉಳಿದಿರುವ ಪಟಾಕಿಗಳನ್ನಾದರೂ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವಂತೆ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮಾರ್ಪಡಿಸಿ ಎಂದಿತು. ಇದನ್ನೂ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿತು.

ಪ್ರತಿವರ್ಷದ ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ದಿಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ವಾಯುಮಾಲಾಸ್ಯ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಪಂಜಾಬಿನಲ್ಲಿ ರೈತರು ಕಬ್ಬು ಮತ್ತು ಭತ್ತ ಕಟಾವು ಮಾಡಿ ಉಳಿದ ಪೈರಿನ ಹುಲ್ಲಿಗೆ ಬೆಂಕಿ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ-ಬೂದಿ ಭೂಮಿಯ ಫಲವತ್ತತೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಿದೆ ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕೆ. ಈ ಹಾರು ಬೂದಿ ಇನ್ನೇನು ಪ್ರಾರಂಭ ಆಗಲಿರುವ ಮಂಜಿನೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿ ಇಡಿ ದಿಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಪ್ರದೇಶದ ಮೇಲೆ ಮುಸುಕಿನಂತೆ ಆವರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ದೀಪಾವಳಿಯಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ದಿಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಪಟಾಕಿ ಹಾರಿಸುವ ಸೀಸನ್ ಶುರುವಾಗುತ್ತದೆ. ದೀಪಾವಳಿ ನಂತರ ಹೊಸ ವರ್ಷಾಚರಣೆ, ಅದರ ನಂತರ ಮದುವೆಯ ಮುಹೂರ್ತಗಳು, ಹೀಗೆ ನಾಲ್ಕೈದು ತಿಂಗಳು ಪಟಾಕಿಯ ಅಬ್ಬರ ನಡೆದಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಮೇಲೆ ವಿಶಾಲ ಭತ್ತಿಯಂತೆ

ಕವಿದ ಧೂಳು ಸಹಿತ ಮಂಜು, ಒಳಗಿನಿಂದ ಪಟಾಕಿಯ ವಿಷಾನಿಲ. ಇಡಿ ದಿಲ್ಲಿ ಗ್ಯಾಸ್ ಜೆಂಬರ್ ಆದಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಸರಕಾರದ ಯಾವ ಕ್ರಮಗಳೂ ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಲಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ದಿಲ್ಲಿಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ಸರಿ-ಬೆಸ ದಿನಗಳಂದು ಸರಿ-ಬೆಸ ಸಂಖ್ಯೆಯ ವಾಹನಗಳ ಚಾಲನೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು. ಅದೂ ಉಪಯೋಗ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಈ ವರ್ಷ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ತನ್ನ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಪಟಾಕಿ ಮಾರಾಟ ನಿಷೇಧಿಸಿತು. ಗಮನಿಸಿ, ನಿಷೇಧಿಸಿದ್ದು ಪಟಾಕಿ ಹಾರಿಸುವುದನ್ನಲ್ಲ, ಬದಲಾಗಿ ಪಟಾಕಿ ಮಾರಾಟವನ್ನು ಮಾತ್ರ - ಅದೂ ಒಂದು ಪ್ರಯೋಗವಾಗಿ, ಈ ಆಜ್ಞೆ ಕಾಯಂ ಅಲ್ಲ.

ಈ ಆಜ್ಞೆ ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಉಳಿದವರು ಸುರಿಯೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿಯೆ ಬಿಟ್ಟಿತು. 'ಪಟಾಕಿ ಇಲ್ಲದ ದೀಪಾವಳಿ, ಜಿಲ್ಲಾಕಟ್ಟು ಇಲ್ಲದ ಸಂಕ್ರಾಂತಿ, ನೀರು-ಬಣ್ಣ ಇಲ್ಲದ ಹೋಳಿ, ನಮ್ಮ ಧರ್ಮದತ್ತ ಮಾತ್ರ ನಿಮಗೇಕೆ ಕೆಂಗಣ್ಣು?' ಎಂದರು ಹಲವು ಉಳಿದವರು. ಇನ್ನೂ ಕೆಲವರು ಇನ್ನೂ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ 'ಬಕ್ರಿದಿನ ಬಲಗಲು ಪರಿಸರಕ್ಕೆ ಪೂರಕವೆ? ಕ್ರಿಸ್ತನಿನ್ನ ಗಿಡ ಮನೆಗೆ ತಂದು ಅಲಂಕಾರ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಕಾಡು ಉಳಿಸಬಹುದೆ? ಪಟಾಕಿ ಮಾತ್ರ ನಿಮ್ಮ ಗಮನ ಸೆಳೆಯಿತೆ?' ಎಂದು ವ್ಯಂಗ್ಯಭರಿತ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎಸೆದರು ನ್ಯಾಯಾಲಯದತ್ತ. ಇದಲ್ಲ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮುಂದುವರಿಯಿತೆಂದರೆ ಆ ಪಿಟಿಶನ್ನಿನ ಮುಂದುವರಿದ ಸುನಾವಣಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಂಚಿನ ಒಬ್ಬ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶ ನ್ಯಾ. ಎ.ಕೆ.ಸಿಕ್ರಿ, "Some people are trying to give a communal tinge to our order.... If someone knows me, I am myself spiritual in these matters. But this is a legal issue", ಎಂದರು, ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಜಾಹೀರುಪಡಿಸುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ.

ಪಟಾಕಿ ಹಾರಿಸುವುದು ದೀಪಾವಳಿಯ ಆಚರಣೆಯ ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿಧಿಯೆ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಈ ಉಳಿದವರು ಯಾರೂ ತಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಪಟಾಕಿ ಸದ್ದು ದೀಪಾವಳಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಆಗಲಿ ಗಣಪತಿಯ ಮೆರವಣಿಗೆಯ ಮುಂದೆಯೇ ಆಗಲಿ ಹಿಂದೂ ಧಾರ್ಮಿಕ ಆಚರಣೆಯ ಭಾಗವೆ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯೂ ಕೇಳಿ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಜೋರಾಗಿ ಕೇಳಿ ಬಂದಿದ್ದು ಇಂತಹ ಸುಧಾರಣೆಯ ಕ್ರಮಗಳೆಲ್ಲ ಹಿಂದೂಗಳನ್ನು ಗುರಿಯಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಕೈಗೊಳ್ಳುವ ಕಠಿಣ ಕ್ರಮ ಎಂಬ ಕಟು ಉಳಿದವರ ಅಜ್ಞೆ.

ಇಂತಹ ಉಳಿದವರ ಸರಕಾರಕ್ಕಾಗಲಿ ನ್ಯಾಯಾಂಗಕ್ಕಾಗಲಿ ಹೊಸದೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಬಕ್ರಿದ್ ಬಲ ವಿರುದ್ಧ ಯಾವ ಪ್ರಾಣಿ ದಯಾ ಸಂಘಗಳಾಗಲಿ, ಪರಿಸರವಾದಿಗಳಾಗಲಿ, ಸರಕಾರದ ಸಂಬಂಧಿತ ಇಲಾಖೆಗಳಾಗಲಿ ದನಿ ಎತ್ತದಿರುವುದನ್ನು ಈ ಉಳಿದವರ ಸಮರ್ಥನೆಯೆಲ್ಲ ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸಬಹುದು. ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರ ಮತ್ತು ಮುಸಲ್ಮಾನರ ವೈಯಕ್ತಿಕ ವಿಚಾರಗಳೆಲ್ಲ ಮೂಗು ತೂರಿಸಲು ಹೆದರುವ ಸರಕಾರ ಮತ್ತು ಈ ವಿಷಯಗಳೆಲ್ಲ ಸಂವಿಧಾನದ ಪರಿಚ್ಛೇದ ೨೫ರ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಅತಿಯಾದ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ವ್ಯವಹರಿಸುವ ನ್ಯಾಯಾಂಗದ ನಡವಳಿ ಕಾರಣದಿಂದ ಹಿಂದೂಗಳಿಗೆ ಇಂತಹ ಭಾವನೆ ಬಂದಿರುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆ. ಹಾಗಿದ್ದೂ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದಂದಿನಿಂದ ಸುಧಾರಣಾ ಕ್ರಮಗಳು ಹಿಂದೂ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಒಳತನ್ನೇ ಮಾಡಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯುವಂತಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಸುಧಾರಣೆಗಳಿಗೆ ಮೊದಮೊದಲು ವಿರೋಧ ಕಂಡು ಬಂದರೂ ನಂತರ ಹಿಂದೂಗಳು ಅದನ್ನು ತೆರೆದ ತೋಳುಗಳಿಂದ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದೂ ಅನುಭವದಿಂದ ವೇದ್ಯವಾಗಿರುವ ಸಂಗತಿ.

ಸ್ವತಂತ್ರ ಬಂದ ಹೊಸದರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಗಳ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕಾನೂನನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಯಿತು. ಸಂವಿಧಾನ-ಕಾನೂನು ತಜ್ಞ, ಬೆನೆಗಲ್ ನರಸಿಂಗ ರಾಯರ ಸಮಿತಿ ಕರಡು ಕಾನೂನು ರಚಿಸಿತು. ಅಂದಿನ ಕಾನೂನು ಮಂತ್ರಿ ಬಿ.ಆರ್.ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಇದನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲು ಪ್ರಧಾನಿ ನೆಹರು ಮೇಲೆ ಬಲವಾದ ಒತ್ತಡ ತಂದರು. ಅಂದಿನ ಕಾಲದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಎಲ್ಲ ಸಿದ್ಧಾಂತದವರನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡ

ಎರಡು ಬಿಡಿ ವಿಚಾರಗಳು

ಕಳೆದ ತಿಂಗಳು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಹಿತವಿಲ್ಲ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡ ಎರಡು ಬಿಡಿ ವಿಚಾರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಪುಟದ ಲೇಖನಗಳು. ಎರಡೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಿಚಾರಗಳು - ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದಲ್ಲ. -ಸಂ.

ವಿಶಾಲ ತಳಹದಿಯ ಆದರೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ರಾಷ್ಟ್ರವಾದಿ ಸಂಸ್ಥೆ ಆಗಿದ್ದಿತು. ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿನ ಕೆಲ ಮೂಲಭೂತವಾದಿಗಳು ಈ ಸುಧಾರಣಾ ಕ್ರಮಕ್ಕೆ ತೀವ್ರ ವಿರೋಧ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ಉತ್ತರ ಭಾರತದ ಮೂಲದ ಈ ಮೂಲಭೂತವಾದಿಗಳ ಪೈಕಿ ಹಲವರಿಗೆ ಹಿಂದಿಯ ಬಗ್ಗೆ ವಿಪರೀತ ವ್ಯಾಮೋಹ. ಇಂತಹವರೆಲ್ಲ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಹಿಂದಿ ರಾಷ್ಟ್ರ ಭಾಷೆ ಎಂದು ಘೋಷಿಸಬೇಕು, ಆ ಬಗ್ಗೆ ಸಂವಿಧಾನಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತ ತಿದ್ದುಪಡಿ ತರಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೆ ಮಂಡಿಸಿದರು. ಹಿಂದೂ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕಾನೂನಿನ ಸುಧಾರಣೆಗೆ ವಿರೋಧ ಮತ್ತು ಹಿಂದಿ ಪರ ನಿಲುವು ಈ ಜನಗಳಿಗೆ ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯವಾಯಿತು-ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲ.

ನಂತರದ ಎರಡು ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಂತಹವರೆಲ್ಲ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ತೊರೆದು ಸ್ವತಂತ್ರ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳಾಗಿ ಸ್ಪರ್ಧಿಸಿದರು. ಫಲಿತಾಂಶ ಬಂದಾಗ ಇವರೆಲ್ಲ ಎಷ್ಟು ಹೀನಾಯವಾಗಿ ಸೋತಿದ್ದರೆಂದರೆ ಆ ಪೈಕಿ ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತರು ಮುಂದೆಂದೂ ಚುನಾವಣೆಗೆ ಸ್ಪರ್ಧಿಸುವ ಧೈರ್ಯ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಇದರರ್ಥ ಇಷ್ಟೇ, ಈ ದೇಶದ ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತ ಹಿಂದೂಗಳು ಅವರನ್ನೆಲ್ಲ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲ ಬದಿಗೆ ಸರಿಸಿ ಮುನ್ನಡೆದರು - ಸುಧಾರಣೆಯ ಪಥದಲ್ಲ.

ಸ್ವತಂತ್ರ ಬಂದಂದಿನಿಂದ ಸುಧಾರಣೆಗೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಒಡ್ಡಿಕೊಂಡ ಹಿಂದೂಗಳನ್ನು ಇತರರೊಂದಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿ - ಅವರ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಿದೆ ಎಂದು. ಸುಧಾರಣೆಯ ಮಹತ್ವ ತಾನೆ ತಾನಾಗಿ ಅರಿವಾಗುತ್ತದೆ.

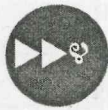
ಇಷ್ಟಕ್ಕೂ, ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಪಟಾಕಿಗೆ ನಿರ್ಬಂಧ ಹೇರಲಿಲ್ಲ. ನ್ಯಾಯಾಲಯವೇ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದಂತೆ ಈ ಆಜ್ಞೆ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ವಾಯುಮಾಲಾಸ್ಯ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವೆ ನೋಡಲು ಈ ಪ್ರಯತ್ನ ಎಂದಿದೆ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶ. ಪಟಾಕಿ ಇಲ್ಲದ ದೀಪಾವಳಿ, ಹೊಸ ವರ್ಷಾಚರಣೆ, ಮದುವೆ ಸಮಾರಂಭಗಳಿಂದ ವಾಯು ಮಾಲಾಸ್ಯ ಕಡಿಮೆ ಆಗುವುದಾದರೆ ಇಷ್ಟೂ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಲಾರರೆ ಹಿಂದೂಗಳು - ತಾವೆ ಬಹು ಸಂಖ್ಯಾತರಾಗಿರುವ ತಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ?

“ಜೀವಿತಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಮರಣಕ್ಕಾಗಿ ಶಾಸನ”, ಸಾಧ್ಯ ಆಗಬಹುದೆ?

'ದಯಾ ಮರಣ' ದೊಂದಿಗೆ ತಳಕು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುವ ಇನ್ನೊಂದು ಕಾನೂನಿನ ವಿಷಯ. 'ಜೀವಿತಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಮರಣಕ್ಕಾಗಿ ಶಾಸನ' (ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ Living Will. ಈ ಲೇಖಕನ ಕನ್ನಡಾನುವಾದ ಸರಿಯೆ?). ಬಿಡಿಸಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಇಷ್ಟು : ದಯಾ ಮರಣಗಳೆಲ್ಲ ಎರಡು ವಿಧ. ಒಂದು ಸಕರಾತ್ಮಕ ಇನ್ನೊಂದು ತಟಸ್ಥ. ಸಕರಾತ್ಮಕ ಎಂದರೆ ವೈದ್ಯರೂ ಅಥವಾ ಮರಣ ಹೊಂದ ಬಯಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ತಾನಾಗಿಯೇ ಔಷಧಿಯಿಂದಲೋ ಚುಚ್ಚು ಮದ್ದಿನ ಸಹಾಯದಿಂದಲೇ ನಿರಾಯಾಸವಾಗಿ ಮರಣವನ್ನು ಬರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ತಟಸ್ಥ ದಯಾಮರಣ ಎಂದರೆ ಸಾವು ಎದುರು ನೋಡುತ್ತಿರುವ ರೋಗಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದು- ತನ್ನೂಲಕ ರೋಗಿ ತಾನಾಗಿಯೇ ಮರಣ ಹೊಂದುವ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವುದು.

ಕಾನೂನಿನಂತೆ ನೋಡುವುದಾದರೆ ಸಕರಾತ್ಮಕ ದಯಾಮರಣಕ್ಕೆ ಈಗ ಭಾರತದಲ್ಲ ಅವಕಾಶವೆ ಇಲ್ಲ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರಕಾರ ಯಾವ ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗಿದೆ. ವೈದ್ಯರು ಸಾವು ಬರುವಂತಹ ಔಷಧವನ್ನು ನೀಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ರೋಗಿಗೆ ಮಾಹಿತಿ ಕೊಡಲೂ ಸಾಧ್ಯ ಇಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು I will not give a lethal Drug to any one if I am asked, nor will I advice such a plan ಎಂಬ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಕೈಗೊಂಡಿರುವವರು. ದಯಾಮರಣ ಕೋರಿ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಿಸುವ ಅರ್ಜಿ, ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿಗೂ ರಾಜ್ಯಪಾಲರಿಗೆ ಬರೆಯುವ ಅರ್ಜಿಗಳೆಲ್ಲ ವೃತ್ತ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಮೂಲೆಯ ಸುದ್ದಿಗಳು, ವೈದ್ಯ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು. ಅವುಗಳಿಂದ ಏನೂ ಉಪಯೋಗ ಇಲ್ಲ.

ತಟಸ್ಥ ದಯಾಮರಣಕ್ಕೆ ಯಾವ ಸ್ಪಷ್ಟ ಕಾನೂನೂ ಇಲ್ಲ ಮತ್ತು ಬೇಡ. ರೋಗಿಗೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವ ಅಥವಾ ರೋಗಿ ತೀರ್ಮಾನಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ ಇಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ ರೋಗಿಯ ಸಂಬಂಧಿಕರು ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮುಂದುವರಿಸದೆ ಇರಲು ಹಕ್ಕು ಇದೆ ಇದೆ. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲೂ ಸಮಸ್ಯೆ ಒಂದು ಎದುರಾಗುತ್ತದೆ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲ ಅದು ನೈತಿಕ ಸಮಸ್ಯೆ, ಸಂಪೂರ್ಣ ಕಾನೂನಿನದು ಅಲ್ಲ. ಸಮಸ್ಯೆ ಏನೆಂದರೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯಿಲ್ಲದ ರೋಗಿಗೆ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ ರೋಗಿಯ ಪರ ಯಾರು ಯಾವ ನಿರ್ಣಯ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು? ಹೀಗೆ ತಮ್ಮವರಿಗೆ ಸಾವು ತಂದು ಕೊಡುವ ಸಂದರ್ಭ ಸಂದಿದ್ದಲ್ಲವೆ? ಚಿಕಿತ್ಸೆಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವ ನಿರ್ಣಯ ಕೈಗೊಳ್ಳುವ ಹತ್ತಿರದ ಸಂಬಂಧಿಕರಿಗೆ ತಮ್ಮ ನಿರ್ಣಯದ ಪಾಪ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಕಾಡದಿರುತ್ತದೆಯೆ? ಈ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರವೆ Living Will - ಬದುಕಿದ್ದಾಗ ಬರೆದು ಬದುಕಿದ್ದಾಗ ಜಾರಿಗೊಳಿಸುವ ಮರಣದ ಬಗೆಗಿನ ಶಾಸನ. ರೋಗಿಗೆ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ ಅಥವಾ ಅನಾರೋಗ್ಯ ಅಥವಾ ಅಪಘಾತದ ಕಾರಣದಿಂದ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಇದ್ದೂ ಸಾವಿನ ಬಗ್ಗೆ ನಿರ್ಣಯ ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ಬೇಕಾದ ಮಾನಸಿಕ ಕ್ಷಮತೆ ಇಲ್ಲದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲ ಅವರ

ಸಹವರ್ತಿ ಶಿಕ್ಷೆ...

ಇರಬೇಕು. ನ್ಯಾಯಾಲಯ ತನ್ನ ವಿವೇಚನೆ ಬಳಸಿ ಶಿಕ್ಷೆ ಸಹವರ್ತಿ ಆಗಿರಲು ಎಂದರೆ ಎರಡೂ ಶಿಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಅಪರಾಧಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಅನುಭವಿಸಿ ಐದು ವರ್ಷ ಸೆರೆಯಲ್ಲಿದ್ದರಾಯಿತು. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಈ ತೀರ್ಪು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದೆ.

ಈ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಎರಡು ಕಾನೂನಿನ ಆಸಕ್ತಿದಾಯಕ ಸಂಗತಿಗಳು ಚರ್ಚೆಗೆ ಬಂದವು. ಇದೆ ಸಂಹಿತೆಯ ಕಲಂ ೩೧ ಮತ್ತು ಕಲಂ ೪೨೨ ರ ಅರ್ಥ. ಉದ್ದೇಶ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಅನ್ವಯ ಹೇಗೆ ಮತ್ತು ಯಾವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಎಂಬಂತೆ ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳೆಲ್ಲ ಚರ್ಚೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದು ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಾಸ್ತವಾಂಶಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ: ಕೇರಳರಾಜ್ಯದ ಸಬ್ ರೆಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಕಛೇರಿಯೊಂದರ ಜವಾನನಾಗಿದ್ದ ಆಪಾದಿತನನ್ನು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಹಣವನ್ನು ೧೯೯೨ ರಿಂದ ೧೯೯೬ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ಅಪರಾಧಕ್ಕಾಗಿ ಹಲವು ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ಆಪಾದಿತನನ್ನು ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಆಪಾದನೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಹಣದ ದುರುಪಯೋಗದ ಒಂದೆ ಅಪರಾಧ. ಆದರೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ದುರುಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮೂರು ಪ್ರಕರಣ ಹೂಡಿದರು ಪೊಲೀಸರು.

ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆದು ಆರೋಪ ಸಾಬೀತಾಗಿ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ಒಂದೆ ತೀರ್ಪಿನಂತೆ ಮೂರು ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ವರ್ಷದ ಸೆರೆವಾಸದ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಿದರು.

ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಏನೆಂದರೆ ಈ ಶಿಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾದ ಮೇಲೆ ಒಂದನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕೋ ಅಥವಾ ಸಹವರ್ತಿಯಾಗಿಯೋ? ಪ್ರಶ್ನೆ ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಣಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಏನನ್ನೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ.

ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮುಂದೆ ಆರೋಪಿ ಶಿಕ್ಷಿತನ ಪರ ವಕೀಲರು ಶಿಕ್ಷೆ ಸಹವರ್ತಿಯಾಗಿ ನಡೆಯಲಿ ಎಂದರೆ ಸರಕಾರದ ವಕೀಲರು ಅವೆಲ್ಲ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪ್ರಕರಣದ ಶಿಕ್ಷೆಗಳು ಹಾಗಾಗಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿಯೇ ಅನುಭವಿಸಲಿ ಎಂದರು.

ಸಂಹಿತೆಯ ಕಲಂ ೩೧ ರಂತೆ ಎರಡು ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚು ಅಪರಾಧಗಳಿಗಾಗಿ ಆಪಾದಿತ ಒಂದೆ ವಿಚಾರಣೆ ಎದುರಿಸಿದ್ದರೆ ಆಗ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಸಹವರ್ತಿ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ವಿವೇಚನಾಧಿಕಾರ ಬಳಸಬಹುದು. ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಸರಕಾರದ ಪರ ವಕೀಲರು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸಿದರು.

ಸಂಹಿತೆಯ ಕಲಂ ೪೨೨ ರಂತೆ ಈಗಾಗಲೇ ಶಿಕ್ಷೆ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವ ಖೈದಿಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷೆ ಆದರೆ ಅವೆರಡೂ ಒಂದರ ನಂತರ ಒಂದರಂತೆ ನಡೆಯಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸಿದ ಅಪರಾಧಿಯ ವಕೀಲರು ಈ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಹೀಗೇನಾಗಲಿಲ್ಲ ಎಂದರು.

ಅಂತಿಮವಾಗಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ಈ ಪ್ರಕರಣದ ಅಪರಾಧ ಒಂದೆ-ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಹಣದ ದುರುಪಯೋಗ. ಅಭಯೋಜನೆಯವರು ತಾಂತ್ರಿಕ ಕಾರಣದಿಂದಲೋ, ತಮ್ಮ ಅನುಕೂಲಕ್ಕೂ ಅದನ್ನು ಮೂರು ಭಾಗವಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿ ಮೂರು ದೋಷಾರೋಪಣಾ ಪಟ್ಟಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದರು. ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಒಂದೆ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಿ ಒಟ್ಟಾದ ತೀರ್ಪು (common judgment) ನೀಡಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಅಪರಾಧ ಸಮವರ್ತಿಯಾಗಿ ಶಿಕ್ಷೆ ಅನುಭವಿಸಿದರೆ ಸಾಕು.

ತರುವಾಯದ ವ್ಯವಹಾರಗಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದೂ ದಾವಾ ಹೂಡದೆ ಸುಮ್ಮನಿರುವ ಖರೀದಿದಾರ ಆಸ್ತಿ ಖರೀದಿಸಲು ಉತ್ಸುಕನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಮತ್ತು ತಯಾರಾಗಿದ್ದಾನೆ (be ready and willing) ಎನ್ನಲು ಬಾರದು, ಹಾಗಾಗಿ ಇಂತಹ ವಾದಿಯ ಪರ ಕೇಳಿದಂತೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪರಿಹಾರ ಅಧಿಸಿಯಮದ ದಾವಾ ಡಿಕ್ರಿ ಮಾಡುವಂತಿಲ್ಲ ಎಂದಿದೆ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯ.

ಹಾಲ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿ ಖರೀದಿದಾರ - ವಾದಿಯ ನಡವಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಕಾಯ್ದೆಯ ಕಲಂ ೧೬(ಸಿ) ಯ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿತು.

ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಗಮನಿಸಿದಂತೆ ಈ ಪ್ರಕರಣದ ವಾದಿಯ ಕಣ್ಣಿಂದ ಪ್ರತಿವಾದಿ ಮಾರಾಟಗಾರ ಬೇರೆ ಯಾರಿಗೂ ಆಸ್ತಿ ಮಾರಿದರು. ಅವರು ಅದನ್ನು ಇನ್ನಾರಿಗೂ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿದರು. ಆಗ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದ ವಾದಿ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪರಿಹಾರ ಕೋರಿ ದಾವಾ ಹೂಡಿದರು. ವಾದಿಗೆ ಕೇಳಿದ ಪರಿಹಾರ ಕೆಳ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ದೊರಕಿತು.

ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಪೀಠದಂತೆ ವಾದಿಯ ಇಂತಹ ನಡವಳಿಕೆಯಿಂದಾಗಿ ವಾದಿಯು ಆಸ್ತಿ ಖರೀದಿಸಲು ತಯಾರಿ ಮತ್ತು ಉತ್ಸುಕ ಆಗಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನಲು ಬರಲಾರದು.

ಇವರಿಗೆ, ತೆರೆದ ಅಂಚೆ

.....

.....

.....

ಜೀವಿತಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಮರಣಕ್ಕಾಗಿ ಶಾಸನ...

ಆರೋಗ್ಯವಂತರಾಗಿದ್ದಾಗ ಬರೆದಿಟ್ಟ ಉಯಲು ಜಾರಿಗೆ ಬರುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ. ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಆರೋಗ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಸಾಯಲು ಮಾಡಿಟ್ಟ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಅಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ತೀವ್ರ ರೋಗ ಅಥವಾ ಅಪಘಾತದಿಂದ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಕಳೆದುಕೊಂಡು, ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ, ಆರೋಗ್ಯ ಹಿಂಪಡೆವ ಆಸೆ ಇಲ್ಲದೆ, ಕೇವಲ ಉಸಿರಾಡುತ್ತ ಜೀವಿಸಿರುವ ಜೀವಕ್ಕೆ ಕೊನೆ ತಂದು ಕೊಡಲು ಬರೆದಿಟ್ಟ ಕೊನೆಯ ಆಸೆ. ಹಾಗಾಗಿ ನಾವು Living Will ಅನ್ನು 'ಕೊನೆ ಆಸೆಯ ಪತ್ರ' ಎಂದೂ ಅನುವಾದಿಸಬಹುದು.

ಮೇಲೆ ಚರ್ಚಿಸಿದ ನೈತಿಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಲ್ಲದೆ ಕೆಲ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳೂ ಇಲ್ಲವೆ. ಕೆಲ ರೀತಿಯ ಹೈದ್ರೋಗ, ಮಧುಮೇಹ, ರಕ್ತದೊತ್ತಡದಂತಹ ರೋಗಗಳಿಗೆ ನಿರಂತರ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸಾವು ಖಚಿತ. ಇಂತಹ ಕಾಯಿಲೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿ ಕುಟುಂಬದವರ ಪೋಷಣೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಕುಟುಂಬದವರು ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ Living Will ಬರೆಸಿ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ನಿಲ್ಲಿಸಬಹುದೇ? ಅಥವಾ ಅನಾರೋಗ್ಯದಿಂದಲೋ ಅಪಘಾತದಿಂದಲೋ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಕಳೆದುಕೊಂಡ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಪರ ಕುಟುಂಬದವರು ರೋಗಿ ಬದುಕುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದ್ದಾಗಲೂ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯನ್ನು ಕೊಡಿಸದೆ ಇರುವ ನಿರ್ಣಯ ಕೈಗೊಳ್ಳಬಹುದು-ತಟಸ್ಥ ದಯಾಮರಣದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ? ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಈಗ ಸದ್ಯ ಉತ್ತರ ಇಲ್ಲ. 'ವೈದ್ಯರು ರೋಗಿ ಬದುಕಿ ಉಳಿಯುವ ಆಸೆ ಇಲ್ಲ ಎಂದ ನಂತರ ಅಷ್ಟೇ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ನಿಲ್ಲಿಸಬಹುದು' ಎಂಬ ಸರಳ ಪರಿಹಾರವನ್ನೂ ನೀವು ಮುಂದಿಡುವಂತಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ವೈದ್ಯರಿಗೆ ಅವರ ನೀತಿ ಸಂಹಿತೆಯಂತೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳುವ ಹಕ್ಕು, ಅಧಿಕಾರ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. 'ರೋಗಿಯು ಬದುಕಿರುವವರೆಗೂ ನಿನ್ನ ಕೈಲಾದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸು' ಎನ್ನುತ್ತದೆ. ಅವರ ನಿಮಯ.

ಈ ಎಲ್ಲ ಕಾನೂನಿನ ನೈತಿಕತೆಯ, ಸಂದಿಗ್ಧತೆಯ-ರೋಗಿಯ ಕಡೆಯವರಿಗೂ, ವೈದ್ಯರಿಗೂ - ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಗಮನ ಸೆಳೆದಿವೆ. ತನ್ನ ಮುಂದಿನ ಅರ್ಜಿಯೊಂದರಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಈ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ.

ದಯಾಮರಣದ ಬಗೆಗಿನ ಪೂರ್ವ ನಿರ್ದೇಶನವನ್ನು ನೀವು ನೋಡುವುದಾದರೆ ಜನವರಿ ೨೦೧೧ ರಲ್ಲಿ ಮುಂಬೈನ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿರ ಹತ್ತಿರ ನಾಲ್ಕು ದಶಕಗಳ ಕಾಲ ಅರ ಪ್ರಜ್ಞಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದಲ್ಲಿಯೆ ಮಲಗಿ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಅರುಣಾ ಶಾನಭಾಗ್ಗೆ ದಯಾಮರಣ ನೀಡುವಂತೆ ಕೋರಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದ ರಿಟ್ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ವಜಾ ಮಾಡಿತ್ತು. ಹಾಗಿದ್ದೂ ತನ್ನ ಆಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿತು. ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಮತ್ತು ತಟಸ್ಥ ದಯಾಮರಣದ ಮಧ್ಯದ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸಿದ್ದು ಇದೆ ತೀರ್ಪು. ತಟಸ್ಥ ದಯಾಮರಣಕ್ಕೆ ಸ್ಪಷ್ಟ ನೀತಿ(policy) ಇಲ್ಲದಿರುವುದನ್ನೂ ಈ ತೀರ್ಪು ಗಮನಿಸಿತ್ತು. ಆ ನಂತರವಷ್ಟೆ Living Will ಬಗ್ಗೆ ನಾಗರಿಕ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಅಭಯಾನ ಪ್ರಾರಂಭ ಆಯಿತು. ಈ ಅಭಯಾನ ಈಗ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಅಂಗಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಿಂತಿದೆ.

ಸಂವಿಧಾನದ ಪರಿಚ್ಛೇದ ೧೪೧ ರಂತೆ ದತ್ತವಾದ ಅಧಿಕಾರ ಚಲಾಯಿಸಿ ವ್ಯಕ್ತ ಕಾನೂನು ಇಲ್ಲದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ವೋಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ನಿಯಮಾವಳಿಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಬಹುದು. ಈಗ ನ್ಯಾಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಪ್ತ ಆಗಿರುವುದು ಇಂತಹದೇ ಒಂದು ಅವಕಾಶ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ನ್ಯಾಯಾಲಯ ಏನೇನು ಹೇಳಲಿದೆ? ಅಥವಾ ಸರಕಾರವೇ ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಿರ್ಣಯ ಕೈಗೊಳ್ಳಲಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕೈತೊಳೆದುಕೊಳ್ಳಲಿದೆಯೆ? ಉತ್ತರಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಯೋಣ.

ಚಂದಾ ವಿವರ

ಲಹರಿ ಕಮ್ಯುನಿಕ್ ಮತ್ತು ಲಹರಿ ಸಂವಾದ

ಆಜೀವ ಚಂದಾ ರೂ. ೧೦೧೦/- ಹಾಗೂ ೧೫ ತಿಂಗಳ ಚಂದಾ ರೂ. ೧೧೦/-

ಚಂದಾ ಹಣ ಸಂದಾಯ ಮಾಡಲು ಕೆಳಗಿನ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ಕ್ರಾಸ್ ಮಾಡಿದ ಚೆಕ್ ಅಥವಾ ಡಿ.ಡಿ. ಕಳಿಸಿ. ಚೆಕ್ ಅಥವಾ ಡಿಡಿ ಇವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿರಲಿ:

ಲಹರಿ ಅಡ್ವೋಕೇಟ್ಸ್ ಫೋರಂ, ಬೆಂಗಳೂರು.

ಪರಸ್ಕಳದ ಚೆಕ್, ಡಿಡಿಗಳಿಗೆ ರೂ. ೨೦ ಪ್ರತ್ಯೇಕ.

ಅಂಚೆ ವಿಳಾಸ:

ಲಹರಿ ವಕೀಲರ ವೇದಿಕೆ

ನಂ. ೮/೩೪೦ ಪ್ರಭಾತ್ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್, ಕೆ.ಜಿ. ರಸ್ತೆ, ಬೆಂಗಳೂರು-೦೯,

ಫೋನ್: ೯೮೪೫೫ ೨೯೪೪೮

ಪ್ರಕಾಶಕರು : ಲಹರಿ ವಕೀಲರ ವೇದಿಕೆ, ನಂ. ೮/೩೪೦, ಪ್ರಭಾತ್ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್, ಕೆ.ಜಿ.ರಸ್ತೆ, ಬೆಂಗಳೂರು-೫೬೦ ೦೦೯

ಮುದ್ರಣ : ವೀ ಕೆ ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್ & ಪಬ್ಲಿಷರ್ಸ್, ನಂ. ೩೯೬, ಉಳಿಗಾ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್, ಸಂಪಿಗೆ ರಸ್ತೆ, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ, ಬೆಂಗಳೂರು-೫೬೦ ೦೦೩ ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ : aravindneglur@gmail.com

KARBIL 01707 / 10 / 1/2009-TC

RNI No. KARBIL 2010/64911

ಸಂಪಾದಕರು : ಅರವಿಂದ ಎಂ. ನೆಗಲೂರ